

Ogłoszenia duszpasterskie

XXII Niedziela zwykła

3 września 2023

KOŚCIÓŁ REKTORSKI W NADOLU O G Ł O S Z E N I A

**3 WRZEŚNIA 2023 - XXII NIEDZIELA
Z W Y K Ł A**

Tydzień temu, obchodziliśmy w naszym kościele UROCZYŚĆ ODPUSTOWE I DOŻYNKOWE. Dziękujemy wszystkim, którzy poświęcili swój czas i siły na ich przygotowanie: OSP, Orkiestrze, Ministrantom, Krucjatkom. Dziękujemy za przygotowanie i niesienie baldachimu, feretronów i chorągwi. Dziękujemy za gruntowne posprzątanie, umycie okien, udekorowanie obrazu naszego patrona i ukwiecenie kościoła. **BÓG ZAPŁAĆ.**

1. Od niedzieli, 27 sierpnia zmieniły się godziny Mszy św. w tygodniu. W poniedziałek, wtorek, czwartek i sobotę o godz. 8.30, tylko w środy i piątki o godz. 18.00. W niedzielę bez zmian, tj. o godz. 10.00 i 11.30.

W środę zapraszamy na Nowennę do MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY o godz. 18.00. W każdy piątek adoracja Najświętszego Sakramentu od godz. 17.00 do 18.00, zakończona koroną do Bożego Miłosierdzia i litanią do Najświętszego Serca Jezusowego. Podczas adoracji okazja do spowiedzi św. Zachęcamy do indywidualnego nawiedzania Najświętszego Sakramentu.

2. W piątek ŚWIĘTO NARODZENIA NMP. Msza św. o godzinie 18.00. W to święto, zwane także świętem Matki Boskiej Siewnej, według dawnego zwyczaju poświęcimy ziarno i nasiona pod zasiew.

3. W tym tygodniu módlmy się w intencji uczniów, nauczycieli i katechetów, którzy rozpoczną nowy rok szkolny. Proszę Rodziców, aby dopilnowali u swoich dzieci spowiedzi i Komunii św. z racji rozpoczęcia nowego Roku Szkolnego i katechetycznego.

4. W niedzielę 10 września 2023 w Sanktuarium Pasyjno-Maryjnym w Wejherowie odbędzie się tzw. „Odpust szkolny”. O godz. 9.15 - procesja z Najświętszym Sakramentem na Kalwarię o godz. - 10.00 - suma odpustowa i zawierzenie uczniów, nauczycieli i katechetów Matce Bożej Wejherowskiej.

5. Od wczoraj trwają UROCZYŚĆ ODPUSTOWE W SWARZEWIE. Więcej informacji na plakatach wywieszonych w gablocie i na stronie internetowej sanktuarium w Swarzewie: <https://www.diecezja.gda.pl/wydarzenia/8201/wielki-odpust-narodzenia-nmp>

6. W niedzielę 10.09.2023 odbędzie się BEATYFIKACJA RODZINY ULMÓW. To dla Kościoła wielkie wydarzenie wiary, nie tylko potwierdzające ich świętość, ale także impuls do odnowy naszego życia rodzinnego. Historia i męczeństwo rodziny Ulmów ma w nas nie tylko budzić podziw, ale także inspirować i umacniać do mężnego pójścia za Chrystusem.

W naszym kościele w Nadolu będziemy przygotowywać się do tej uroczystości, przez codzienną modlitwę wiernych na Mszy św. , modląc się o jak największe owoce ich beatyfikacji dla Kościoła, naszej Ojczyzny i dla naszych rodzin. List KEP z tej okazji znajduje się na: <https://www.diecezja.gda.pl/aktualnosci/wypowiedzi-biskupow/93912/list-kep-na-beatyfikacje-rodziny-ulmow> (modlitwa przez ich wstawiennictwo poniżej).

7. Dziękujemy jeszcze raz osobom, które w tym tygodniu opiekowały się naszym kościołem i prosimy kolejne wg wywieszonego grafiku. Dzisiaj kolekta na cele gospodarczo-inwestycyjne.

8. Wszystkim, którzy w najbliższym czasie będą obchodzili swoje Imieniny, Urodziny, Jubileusze, Rocznice, składamy najserdeczniejsze życzenia i powierzamy ich opiece świętych Patronów. Zapraszam na naszą stronę internetową - www.kosciolnadole.pl

BŁOGOSŁAWIONEGO TYGODNIA
rektor kościoła w Nadolu

Ks. Aleksander Młodecki -

Modlitwa za wstawiennictwem rodziny Ulmów: **Wszchemogący wieczny Boże, dziękujemy Ci za świadectwo heroicznej miłości małżonków Józefa i Wiktorii z dziećmi, którzy oddali swoje życie ratując prześladowanych Żydów. Niech ich modlitwy oraz przykład wspierają rodziny w chrześcijańskim życiu i pomagają wszystkim kroczyć prawdziwą drogą świętości. Panie, jeśli jest to zgodne z Twoją wolą, racz łaskawie udzielić mi łaski, o którą Cię proszę przez ich wstawiennictwo. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.**

INTENCJE MSZALNE 03.09 - 10.09.2023

03.09 - XXII NIEDZIELA ZWYKŁA

10⁰⁰ o błog. Boże dla człon. Róży R. błog. K. Kózkówny i ich rodzin.

11³⁰ o łaskę nieba dla męża Marka oraz Marii.

04.09 PONIEDZIAŁEK

8.30za śp. Teresę w 29 r. śm. oraz dusze w czyścicu cierpiące.

05.09 WTOREK

8.30 o radość nieba dla śp. Marii Nowickiej.

06.07 ŚRODA

18.00 za dusze w czyścicu cierpiące.

07.09 CZWARTEK

8.30 O SZCZĘŚLIWA PODRÓŻ

08.09 PIĄTEK Narodzenie NMP - MB Siewnej

18.00 o łaskę nieba dla rodziców: Erny i Konrada Ziera

09.09 SOBOTA

8.30 o dary Ducha Św. dla Joanny w 18 ur. oraz w podziękowaniu za otrzymane łaski i prośbą o dalsze w 19 rocz. ślubu Małgorzaty i Zbigniewa.

10.09 - XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

10⁰⁰ o łaskę nieba dla rodziców: Erny i Konrada Ziera.

11³⁰ o zdrowie i Boże błog. dla Ady i Marcina w 5 rocz. ślubu.

LIST PASTERSKI BISKUPÓW NA UROCZYŚĆ BEATYFIKACJI RODZINY ULMÓW 10.09.2023R.

Chrystus Pan wzywa nas do bycia Jego uczniami i postępowania na drodze ku świętości. Pragnie, abyśmy byli doskonali jak doskonały jest nasz Ojciec niebieski (por. Mt 5,48). Wezwanie to skierowane jest do wszystkich wiernych, którzy „powołani są do pełni życia chrześcijańskiego oraz doskonałej miłości” (Sobór Watykański II, *Lumen Gentium*, Konstytucja Dogmatyczna o Kościele, 40).

Pośród różnych dróg prowadzących do świętości, w szczególny sposób wyróżnia się powołanie skierowane do małżonków i rodziców. Naśladując miłość Chrystusa do Kościoła, troszczą się oni o siebie nawzajem i o swoje dzieci. Papież Franciszek podkreśla, że „uświęcenie jest drogą wspólnotową, którą należy pokonywać we dwoje” (*Gaudete et exultate*, 141). Kościół więc wskazuje na małżeństwa, które zmierzały do świętości przez sumienne wypełnianie swoich obowiązków. Są to „święci z sąsiedztwa”, którzy żyjąc w naszym otoczeniu, są dla nas przykładem i pomocą.

Szczególnym wzorem świętości, realizowanej w życiu małżeńskim i rodzinnym są Józef i Wiktoria Ulmowie, którzy wraz z siedmiorgiem dzieci oddali życie ratując rodziny żydowskie w czasie II wojny światowej. Robili to w imię wierności Chrystusowi i zgodnie z przykazaniem miłości bliźniego. Ich heroiczna śmierć, była zwieńczeniem ofiarnej miłości realizowanej dzień po dniu, w zwyczajnych okolicznościach życia małżeńskiego i rodzinnego.

Dnia 10 września br. zostaną oni wyniesieni do chwały ołtarzy jako męczennicy. Będzie to beatyfikacja jakiej jeszcze nie było w historii Kościoła. Konsultor Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych o. François-MarieLéthel podkreśla: „Znaczenie i nowość tej beatyfikacji polega na tym, że łączy ona Józefa i Wiktorię ze wszystkimi ich małymi dziećmi, które zginęły wraz z nimi, łącznie z tym jeszcze w łonie matki” (*“Insieme per sempre”*, *L'Osservatore Romano*, 21.03.2023, s. 6). Tak więc będzie to beatyfikacja bez precedensu, ponieważ po raz pierwszy cała rodzina zostanie wyniesiona na ołtarze i pierwszy raz zostanie beatyfikowane dziecko jeszcze nienarodzone.

Przygotowując się do uroczystości beatyfikacyjnej, pragniemy kontemplować ich świętość i zaczerpnąć z niej przykład dla współczesnych małżeństw i rodzin.

NIEZWYKŁA ŚWIĘTOŚĆ W ZWYCZAJNOŚCI ŻYCIA

„Trzeba zdecydować się zostać świętym! Trzeba świętych ściągnąć z obłoków i uczynić z nich ideał powszedni, normalny, dla wierzących” (ks. F. Blachnicki. *Listy więzienne*, Krościenko 1990, s. 15-16).

Rodzina Józefa i Wiktorii Ulmów mieszkała na początku XX wieku w Markowej na Podkarpaciu. Cieszyli się siedmiorgiem dzieci. Józef jako głowa rodziny, troskę o najbliższych łączył z ciężką pracą na roli. Był przy tym otwarty na rozwój i zdobywanie wiedzy. Mimo trudu, jaki wkładał w prowadzenie gospodarstwa, potrafił znaleźć czas, aby oddawać się pasji fotografii, pszczelarstwu, hodowli jedwabników, introligatorstwu i sadownictwu. Sam skonstruował aparat fotograficzny i wiatrak, który służył do wytwarzania energii elektrycznej. Pasja do fotografii służyła Józefowi do utrwalania nie tylko życia najbliższych, ale również miejscowych wydarzeń, uroczystości kościelnych i rodzinnych. Robił także zdjęcia na zamówienie, portrety do dokumentów, dzięki czemu był znany na całą okolicę. Inspirował innych nie tylko swoimi pasjami, ale ciągłą gotowością do pomocy i służenia radą.

Wiktoria Ulma, z domu Niemczak, to wzorowa, kochająca żona i matka, dbająca o dobre i katolickie wychowanie dzieci. Pochodziła z domu, gdzie kierowano się zasadą, że żaden człowiek proszący o pomoc nie może zostać odprawiony bez pomocy. Zawsze była oparciem dla swojego męża, a w chwili próby, gdy przyszło im podjąć decyzję o przyjęciu pod swój dach zagrożonych śmiercią Żydów dała świadectwo swojej miłości do innych. Starła się wprowadzać życzliwą i przyjazną atmosferę w domu, podkreślając, że rodzina powinna opierać się na wzajemnym szacunku, życzliwości i oddaniu.

Józef i Wiktoria pobrali się 7 lipca 1935 roku w miejscowym kościele. Wkrótce rodzina zaczęła się powiększać. Urodziły się kolejno: Stasia, Basia, Władziu, Franuś, Antoś i Marysia, a w chwili tragicznej śmierci Wiktoria była w stanie błogostawionym z kolejnym dzieckiem.

Swoje małżeństwo Ulmowie traktowali jako wspólnotę ludzi darzących się zaufaniem, miłością oraz dążeniem do świętości poprzez wierne wykonywanie swoich codziennych obowiązków. W ich życiu realizowała się istota sakramentu małżeństwa, w którym sam Chrystus „pozostaje z nimi, daje im moc pójścia za Nim i wzięcia na siebie swojego krzyża, podnoszenia się po upadkach, przebaczenia sobie wzajemnie, wzajemnego noszenia

swoich ciężarów” (*Katechizm Kościoła Katolickiego*, 1642).

Ich ludzka miłość została przez łaskę sakramentu małżeństwa oczyszczona, doprowadzona do pełni i przez moc Ducha Świętego przenikała ich życie wiary, nadziei i miłości.

Zwyczajność ich małżeństwa opierała się na prawdziwych i konkretnych gestach, poprzez które Bóg ma swoje mieszkanie w tej różnorodności darów i spotkań. Żyli obietnicami złożonymi w dzień ślubu, realizując co dzień przymierze wiernej miłości małżeńskiej. Jak stwierdził papież Franciszek podczas audiencji w dniu 28 listopada 2022 r. rodzina Józefa i Wiktorii Ulmów winna być „przykładem wierności Bogu i Jego przykazaniom, miłości bliźniego oraz szacunku dla ludzkiej godności”.

Wpatrując się w przykład życia małżeńskiego Józefa i Wiktorii warto postrzegać nasze domy jako miejsca, w których miłość Boża jest widzialna i osobista, gdzie przyjmuje postać konkretnych uczynków, a Chrystus jest obecny w codziennych cierpieniach, zmaganiach i radościach. Umacnia i ożywia miłość, królując swoją radością i pokojem.

OTWARCI NA ŻYCIE

„Podstawowym zadaniem rodziny jest służba życiu” (Jan Paweł II, *Familiaris Consortio*, 28).

Józef i Wiktoria odczytali powołanie do szczególnego współuczestnictwa w stwórczym dziele Boga, przekazując życie siedmiorgu dzieciom. Mimo trudnych warunków, nie bali się przeciwności losu. Ufali Bożej Opatrzności. Wierzyli, że Bóg obdarzając życiem, daje jednocześnie siłę, aby w pełni zrealizować powołanie do rodzicielstwa.

Byli zatroskani o dobre wychowanie swoich dzieci, w oparciu o wartości ewangeliczne. Prowadzili oni życie wiary pod własnym dachem. Przekazywali dzieciom żywą wiarę poprzez przykład życia i naukę modlitwy. Dzieci uczyły się rozmawiać z Bogiem, widząc jak czynili to rodzice. W modlitwie rodzinnej odnajdywali umocnienie do ponoszenia codziennych ofiar i świadczenia o Chrystusie. Ulmowie uczyli swe dzieci okazywania Bogu czci zarówno w kościele, jak i w domu rodzinnym. Wprowadzali w przeżywanie Mszy świętej jak i praktykowanie miłości bliźniego.

Wiktoria jako kochająca matka, poświęcała czas swoim dzieciom, pomagając im w nauce, dbając o ich wychowanie i wykształcenie. Z przekazów świadków wiemy, że uczyła dzieci prac domowych oraz porządkowych w domu i otoczeniu, opieki nad młodszym rodzeństwem i wzajemnej troski o siebie. Cieszyła ją atmosfera miłości panująca między rodzeństwem. Obserwowała, jak tworzyły wspólnotę podczas pracy, zabawy, spacerów jak i modlitwy. Natomiast Józef uczył swoje dzieci pracy w gospodarstwie i w sadzie, odpowiadał na ich liczne pytania.

MIŁOŚĆ MIŁOSIERNNA

„Miłość zaczyna się w domu i rozwija się w domu” (Matka Teresa z Kalkuty), ale się tam nie kończy. Powinna ona promieniować na innych.

Życie Czcigodnych Sług Bożych Józefa i Wiktorii składało się z niezliczonych ofiar i uczynków miłości dnia codziennego. Owocem przyjęcia tego stylu życia stała się heroiczna decyzja pomocy skazanym na zagładę Żydom. Nie była ona pochopna, lecz wynikająca z lektury Słowa Bożego, które kształtowało ich serca i umysły, a tym samym postawę wobec bliźniego. Biblia była dla nich autentyczną księgą życia, co potwierdzają podkreślone fragmenty Ewangelii, szczególnie przypowieść o Miłosiernym Samarytaninie. Ulmowie, starając się żyć jak Chrystus, realizując na co dzień przykazanie miłości, byli gotowi oddać swoje życie za bliźnich. Józef i Wiktoria zdecydowali się przyjąć ośmioro Żydów, mimo groźby kary śmierci ze strony Niemców za pomoc w ukrywaniu Żydów. Na strychu ich niewielkiego domu schroniły się trzy rodziny: Goldmanów, Grünfeldów i Didnerów. Przez wiele miesięcy zapewniali im dach nad głową oraz wyżywienie, co w czasie wojny było nie lada wyzwaniem.

<span style="font-family: 'Calibri', sans-serif; mso-ascii-theme-font: minor-latin; mso-hansi-theme-font: minor-latin; mso-bidi-font-family: Arial; co